

Bilag til bet. o. f. t. l. om arbejdsskadeforsikring m. m.

Hvordan stiller ministeren sig i forholdet om en tilføjelse til forslaget § 17, der går på, at ulykkesforsikringen automatisk skal indbetale et ulykkestilfælde til arbejdstilsynet?

Svar:

Arbejdstilsynet har i princippet ikke behov for at få kendskab til de anmeldelser om ulykkestilfælde, der indgår til sikringsstyrelsen, idet der påhviler arbejdsgiveren en selvstændig indberetningspligt til arbejdstilsynet. Denne indberetningspligt går langt videre og omfatter langt flere tilfælde end indberetningspligten over for sikringsstyrelsen.

Imidlertid overholdes indberetningspligten over for arbejdstilsynet efter det oplyste kun i begrænset omfang. Arbejdstilsynet har derfor anmodet sikringsstyrelsen om – så længe indberetningspligten ikke er indarbejdet – at blive gjort bekendt med de anmeldelser, der bliver sendt til sikringsstyrelsen. Sikringsstyrelsen forhandler for tiden med arbejdstilsynet og forsikringsselskaberne om, hvordan dette bedst kan tilrettelægges.

For så vidt angår erhvervs sygdomme er der allerede etableret en ordning, hvorefter kopier af samtlige meddelelser sendes til arbejdstilsynet. En lovregulering udover hvad der allerede fremgår af forslaget § 17 synes således ikke nødvendig.

Socialministeriet kan i denne forbindelse også oplyse, at der for tiden forhandles mellem Kommunernes Landsforening og arbejdstilsynet om etablering af en ordning, således at der fremover løbende vil kunne leveres oplysninger om arbejdsulykker fra sygedagpengesystemet til brug for arbejdstilsynet.

Arbejdstilsynet vil herved få kendskab til de tilfælde, hvor arbejdsulykker angives at være årsag til fraværet, og vil på baggrund heraf kunne foretage en undersøgelse af, hvorvidt den enkelte arbejdsgiver har opfyldt sin pligt til at foretage anmeldelse af ulykkestilfælde efter arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 236 af 2. maj 1973 om anmeldelse af arbejdsulykker.

Spørgsmål 7:

Indeholder formuleringen i forslaget § 21 også alle udgifter til transport i forbindelse med ambulante behandlinger?

Svar:

Efter § 21, stk. 2, skal forsikringsselskaberne betale befordringsudgifter i forbindelse med de lægebehandlinger m. v., der er nævnt i § 21, stk. 1 og stk. 3.

§ 21, stk. 1, omfatter også ambulante lægebehandlinger, og udgifter til transport i forbindelse med ambulante lægebehandlinger vil således også skulle betales af forsikringsselskaberne. Dog er det en forudsætning, at der er tale om en lægebehandling, som den pågældende læge, sikringsstyrelsen eller den sociale ankestyrelse finder nødvendig.

I de tilfælde, som falder udenfor § 21, vil en skadelidt kunne modtage befordringsgodtgørelse efter de almindelige regler i henhold til sygesikringsloven og sygehusloven.

Spørgsmål 8:

Ad ydelserne spørges, om beskadigelse af personlige effekter erstattes.

Svar:

Efter gældende lov skal forsikringsselskabet betale reparation, evt. fornyelse af prote-ser, briller og lignende hjælpemidler, hvis disse beskadiges som følge af et ulykkestilfælde, der omfattes af loven. Ved lovforslagets § 25 udvides forsikringsselskabets betalingspligt til også at omfatte tilfælde, hvor hjælpemidlet m. m. beskadiges – ikke alene som følge af en arbejdsskade – men også tilfælde, hvor bæreren eller brugeren af hjælpemidlet m. m. ikke er udsat for arbejdsskade, såfremt beskadigelsen skyldes arbejdet og de forhold, hvorunder det foregår.

Ved forslaget udarbejdet har man herved lagt vægt på, at hjælpemidlet i denne forbindelse må anses som en del af personen selv, samt at hjælpemidlet er en forudsætning for pågældendes fortsatte arbejdsduelighed.

I udvalget til revision af ulykkesforsikringsloven drøftede man spørgsmålet, om der også i lovforslaget skulle indføres en regel om, at forsikringsselskaberne ved arbejdsskader yderligere skulle afholde udgifter til beskadiget arbejdstøj og personlige arbejdsredskaber. Udvalget fandt imidlertid, at der ikke forelå de samme hensyn for så vidt angik disse personlige effekter, som det er tilfældet med de ovenfor omtalte hjælpemidler.

Udvalget erkendte, at beskadigelse af personlige arbejdsredskaber ofte kunne medføre følelige udgifter for ejeren, men udvalget fandt på trods heraf, at problemet ikke burde